

Diákantológiák

[Hívó szó](#)

[Kikötő \(1997/98\)](#)

[Az Üveghegyen innen \(2003\)](#)

[Bejelentés nélkül \(2011\)](#)

Amíg létezett az *Iránytű*, alkalmilag vagy rendszeresen sokszor adott helyet a révais diákok szépírói próbálkozásainak. Természetes dolog ez, hiszen a kamaszkor nagyon is kedvez az irodalmi késztetések kísérleti megnyilatkozásának, az erős érzelmek, játékos vagy egyedien meglepő gondolatok megszólaltatásának, a formálódó személyiség megmutatkozás-vágyának. Az ifjú irodalmárok többnyire tudnak is egymás műveiről, olykor mindjárt fizikaóra alatt megmutatják egymásnak a friss termést, a nyílt színre lépést azonban nem mindig vállalják. Így aztán az iskolaújság többnyire olyankor közölt diákirodalmat, ha a szerkesztők személyesen ismerték az alkotót, érdekesnek és kellően színvonalasnak tartották írását. Idővel aztán olyan közösségek is szerveződtek, ahol a kölcsönös vélemény- és tapasztalatcsere sokat segített abban, hogy az alkotókör tagjai tudatosabb szerzővé, felkészültebb kritikussá válhassanak. És a közösségek mindig eredményesebbek a célok megfogalmazásában, beteljesítésében, amihez hozzátartozhat a közös bemutatkozás lehetőségének keresése is.

Rendhagyó módon kezdődött a révais diákköltők csoportos jelentkezése. Bár a nyolcvanas-kilencvenes években Mézes Lajos tanár úr már vezetett egy délutáni műelemző szakkört, az ottani diákok saját írásaikat még nem gyűjtötték egybe. A Révaiba érkező *Wenczel Imre* tanár úr azonban mindjárt első osztályában talált olyan tehetségeket, akiknek megvolt a késztetése egy alkalmi kiadvány közös megalkotásához. A *Hívó szó* című versfüzet tehát egyetlen osztályközösség nyolc szerzőjének verseit, rajzait tette közzemlére, némi tanári biztatás nyomán. A szerzők nevével később ugyan már nem találkozunk az úgynevezett irodalmi életben, de valószínű, hogy számukra a művészi kifejezésformák a későbbiekben is fontosak maradtak - ha nem alkotóként, hát az átlagnál jóval érzékenyebb-nyitottabb befogadóként.

Wenczel Imre szerkesztői, tehetséggondozói munkája nyomán 1998-ban jelent meg először az iskola alapítványa által is gondozott diákantológia, a *Kikötő*. Ennek szerzői közül aztán ketten is „révbe értek”, hiszen *Herold Eszter* és *Szabó Krisztina* később több publikációt is magáénak mondhatott, elsősorban a győri *Műhely* folyóirat lapjain. Érdekes, hogy ennek a korosztálynak legtehetségesebbje, *Szlukevényi Katalin* nem szerepel a válogatásban. (Kata elhivatottságát mi sem bizonyítja jobban, mint hogy háromszor nyerte meg a Kisfaludy Napok verspályázatát, később tanulmányai mellett rendszeresen publikált az ország legnevesebb folyóirataiban, szerkesztője lett a *Magyar Naplónak*, első kötetéhez - mely *Kísérleti nyúlórr* címmel az iskolakönyvtárban is megtalálható - Parti Nagy Lajos írt ajánlást, új versei *Hamis nosztalgiák* címmel pedig idei jubileumi évkönyvünkkel egy időben fognak megjelenni.)

Az új évezred elején irodalmi önképzőkör is létrejött a Révaiban, melynek tanári mentora *Juhász Attila* lett. (A tanár úr maga is kiadott három verskötetet, melyekből szintén olvasható válogatás az iskolai honlapon.) Ezzel párhuzamosan városi alkotókör is szerveződött, ahol alkalmilag szintén megfordultak

diákjaink, 2003-ban mégis saját szervezésben került sor a közös bemutatkozásra, melynek fóruma *Az üveghegyen innen* című antológia lett. Ebben a szép számú vers mellett már novellák is helyet kaptak, valamint két tehetséges grafikus alkotásai. A szerzőgárdából Mézes Gergely maradt legtovább hű az irodalomhoz, aki főleg egyetemi lapokban publikált, szerkesztett, a képzőművészeti vonal továbbélését pedig Papp Gergely (Gigi) bécsi akadémiai tanulmányai és Takács Anikó iparművészeti egyetemi diplomája igazolják. (A Kikötő szerzői közül Varju Nándor, illetve az „Üveghegyesek” közül Csütörtöki Tamás és Papp Gergely évek óta színekörvezetőként segíti az irodalmi érdeklődésű révaisok tehetséggondozását.)

Időközben jó néhány diákköltő-diákiró-műelemző siker született a Kisfaludy Napokon, a sárvári országos seregszemlén, jelezve, hogy folyamatosan él az ambíció iskolánk ifjú irodalmáraiban. A Galgóczi Erzsébet Városi Könyvtár segítségével szerveződő antológiakör is vonzott néhány diákot, így az ő évkönyveikben folyamatosan jelen volt publikációival Stalzer Tamara és Kanicsár Ádám. Tamara és Inzsől Kata közben szintén több folyóiratban kapott lehetőséget a publikálásra.

Az eddigi legnépesebb szerzőgárdát felvonultató révais irodalmi válogatás 2011 évnitőjára készült el *Bejelentés nélkül* címmel. Szerzői nagy része szintén tagja volt az iskolai önképzőkörnek, de megjelentek itt „független” alkotók (Gyurkovics Máté, Kiscsatári Zsófia, Kovács Borbála) pályázatos sikerdarabjai is, valamint műmellékleti blokkban az utóbbi években mind több sikert arató fotósaink munkái. Az irodalmi profil ismét tovább bővült, hiszen versek és novellák mellett műfordítás és esszé is részét képezi a küllemében is igényes, könyvnyi formátumú kiadványnak, mely a külső kivitelezés esetében - akárcsak az előző antológiánál - iparművész öregdiákunk, Vártok Emese kiváló munkáját dicséri. (A szerzők közül Bogdán Botondnak e-könyve is megjelent már.)

Van-e élet a „Bejelentés” után? Igen, alakul. Igaz, sokan kiröppentek már a korábbi tehetségek közül - kívánjuk nekik, maradjanak ők is sokáig irodalomközelben -, de az önképzőkör tovább él, reményteli új tehetségekkel, várva az újabb jelentkezőket, immár együttműködésben a pannonhalmi bencés gimnázium „stílgyakos”, saját antológiát is tervező csapatával.